

[Ole Vig Jensen]

Jeg hæfter mig også ved, at forslagene er formuleret på en sådan måde, at det er frivilligt for kommunerne, i hvilken udstrækning de vil tage fat på denne opgave med det første. Jeg tror i øvrigt, det betyder noget for søsætningen af disse nye initiativer, at der er denne grad af frivillighed knyttet til det, og det gælder også i forhold til økonomien, altså den måde, man vil finansiere disse forbedringer på. Jeg vil gerne slå fast, at det er en suveræn kommunal beslutning, på hvilken måde man ønsker at finansiere nye initiativer på folkeskolens område.

Med disse to lidt større ændringer samt det, vi gennemførte sidste år i en første fase, nemlig forbedrede muligheder for at bevare de små skoler, sikret start af skolefritidsordninger, tilrettelagt grundlag for indførelse af datalære både nu og på den lange sigt, mener jeg, at vi har givet skolen sådanne nye arbejdsmuligheder for de førstkommande år, at vi har lagt op til en forbedret folkeskole.

Så skal jeg blot til sidst sige, at diskussionen om folkeskolens fremtid herved næppe er slut og heller ikke bør være det. Jeg har tidligere – og gjorde det i mit første indlæg ved førstebehandlingen – fremhævet det debatoplæg, som Danmarks Lærerforening har udsendt om fremtidens skole. Den forsøgsvirksomhed, som jeg forstår skal knyttes tæt til de overvejelser, man har gjort sig, er ganske spændende og må kunne give anledning til, at vi også fra partiernes side interesserer os for, hvad der vil ske videre frem.

Jeg håber, at det, vi nu gennemfører her, bliver til glæde for de partier, der har taget et medansvar, og selvfølgelig først og fremmest for folkeskolen og dens elever.

Bente Juncker (CD):

Hr. J. K. Hansen stod heroppe for et øjeblik siden og fremhævede det meget interessante i, at det var folkeskoleforligspartierne, der nu havde lavet dette forlig. Jeg vil gerne ligesom det konservative folkepartis ordfører sige, at centrum-demokraterne absolut ikke har været med i noget folkeskoleforlig, og selv om vi er gået med til disse lovændringer, ønsker vi overhovedet ikke at have noget ansvar for 1975-loven. Vi ønsker absolut heller ikke at blive hæftet på nogen lov. Det var bare det, jeg ville sige.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Der er under forhandlingerne om loven om folkeskolen sket en række modificeringer og ændringer, som trækker i den rigtige retning, men der er stadig væk nogle skrubbudser tilbage: de fælles skoledistrikter består – man vil stadig væk lave et fælleskommunalt skoledistrikt, således at forældrene frit kan bestemme, hvilken skole deres barn skal gå på. Betingelsen for ikke at vælge grunddistriktet skal alene være, at der er plads på den skole, man vælger. Jeg kan ikke se andet, end at den ændring i bedste fald er overflødig og i værste fald direkte skadelig. Det er jo allerede sådan i dag, at elever, hvis skole og elev kommer i et misforhold til hinanden, efter reglerne kan overflyttes til en anden skole. En generel forældreflytteret kan derimod give anledning til vilkårligt roderi og planlægningsforstyrrelse.

Vil man i øvrigt arbejde med større forældreindflydelse på skolen som lokalsamfundets kulturcenter, er flydende skoledistrikter jo også den rene gift. Laver en skole nogle udviklingsforsøg, der skaber problemer, kan forældrene bare flytte deres børn, selv om forældrene selv måtte have været med i planlægningen af udviklingsarbejdet. Omvendt risikerer en skole, der gennemfører noget heldigt, at få en tilgang af elever fra de omkringliggende skoler, som giver maksimale klassekvotienter, i stedet for at skolerne lærer af hinanden. Her bør svaret vel egentlig være, at det må sikres, at ansvar for og indflydelse på udviklingen skal følges ad.

Helt uheldigt kan forslaget virke, som vi har sagt flere gange, hvis et distrikt med socialt belastede elever bliver rømmet for den del af eleverne, hvis forældre kan klare større transportudgifter, så børnene kan blive flyttet til en skole, der ligger længere væk.

Det er selvfølgelig positivt, at der i betænkningen står, at afstemningsdistriktet ved en eventuel afstemning om skolenedlæggelser kun skal omfatte skolens grunddistrikt.

Det trækker også i den rigtige retning, at undervisningsministeren har tilbagetaget forslaget om at forhøje den maksimale klassekvotient i børnehaveklassen fra 22 til 24.

Endelig er det positivt, men måske lidt uigennemskueligt, hvad der står om undervisningsministerens bemærkninger: der står, at undervisningsministeren har tilkendegivet,